

SISÄINEN ÄÄNI – JUMALAN ÄÄNI? II

Väinö Hotti

OMATUNTO JA SISÄINEN ÄÄNI

”Omassatunnossamme puhuu Jumalan ääni. Omatunto valvoo mielialaamme ja vaatii meitä tekemään, minkä tiedämme oikeaksi, mutta kieltää meitä tekemästä, minkä tiedämme vääräksi. Kristitylle Jumala on sanassaan ilmoittanut, mikä oikeaa ja mikä väärää.

Omantunnon toiminta osoittaa meille, että joka hetki olemme Jumalan kasvojen edessä.

Sentähden minä myös ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä. Ap.t. 24:16.

*On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan. **Martti Luther** Wormsin valtiopäivillä. (Kristinoppi 16 / 1948).*

Omatunto

Suomalaista sanaa omatunto vastaa kreik. *syneidesis*, yhdessä tietäminen, ruotsiksi *samvete*. Kyseessä on Jumalan kanssa yhdessä tietäminen.

Omassatunnossamme voimme kuulla Jumalan äänen. Omantunnon toiminta on kuitenkin riippuvainen sen saamasta tiedosta. On tärkeää, että omantunnon tieto pohjautuu Raamattuun; tällöin sen ääni on luotettava.

Omatunto ohjaa meitä tekemään sen mukaan, minkä tiedämme oikeaksi. Ihmisen tulee elää sovussa omantuntonsa kanssa. On väärin ja turmiollista toimia tuntoaan vastaan.

Omaatuntoa ei ole lupa sitoa mihinkään muuhun kirjaan kuin Raamattuun, ei esim. Tunnustuskirjoihin. Sitä ei ole myös lupa sitoa kehenkään ihmiseen (esim. paaviin, Lutheriin, Whiteen jne.). Omaatuntoa ei saa sitoa mihinkään ihmisten perinnäissääntöihin, kirkon kokemuksiin, ääneen tai päätöksiin, jotka eivät pidä yhtä Raamatun kanssa.

Omatunto tallettaa kaikki elämämme tapahtumat. Teoistamme pidetään "kaksinkertaista kirjanpitoa": omantunnon kirja ja tekojen kirja taivaassa. Omantunnon kirja vahvistaa taivaan kirjan todistuksen.

Omallatunnolla on tärkeä tehtävä ihmisen pelastumisprosessissa. Ihmisen sydän on "liukas", Jumala ei saa siitä otetta: "*Liukas oli heidän sydämensä*" (Hoos. 10:2). Omatunto on "ripa", kädensija, johon Jumala tarttuu lähtiessään pelastamaan ihmistä. Tällöin tapahtuu "omantunnon herätys".

1. Jokaisella ihmisellä

Omatunto liittyy tavalla tai toisella jokaisen ihmisen esiyymmärrykseen. Se on kaikuja siitä, että ihminen on luotu JUMALAN KUVAKSI. Omantunto on "Jumalan pieni ystävä".

"Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki ja osoittavat, että **lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä**" (Room.2:14,15).

"Mutta sen jälkeen **Daavidin omatunto soimasi häntä** siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä" (1. Sam.24:6).

"Mutta **Daavidin omatunto soimasi häntä**, sittenkuin hän oli laskenut kansan, ja Daavid sanoi Herralle" (2. Sam.24:10).

"ja jos silloin joku ihminen, kuka hyvänsä, tai koko sinun kansasi Israel rukoilee ja anoo armoa, **kun he kukin tuntevat omantunnon vaivoja** ja ojentavat kätensä tähän temppeleihin päin" (1. Kun.8:38).

"Minä pidän kiinni vanhurskaudestani, en hellitä; **yhdestäkään elämäni päivästä omatuntoni ei minua soimaa**" (Job 27:6).

"Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja **sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden**" (Ps.51:8).

"Kun he tämän kuulivat ja **heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi**, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti" (Joh.8:9).

2. Epäluotettava omatunto

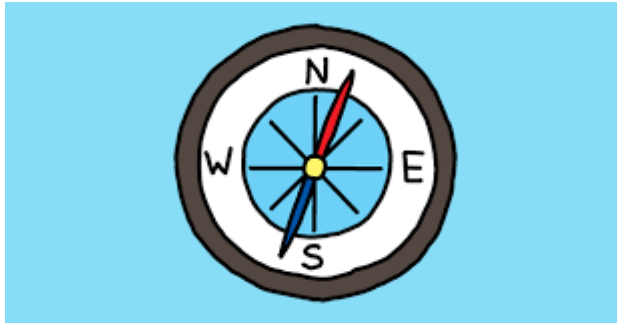
SANA on kompassi, jolla omatunto tulee tarkistaa (kalibroida) toistuvasti! Tämä on mahdollista ainoastaan uskoon tulleelle ihmiselle. Kääntymättömän omatunto

myötäilee ainakin jossain määrin hänen syntistä olemustaan ja luontoaan – ja on näin ollen ”epäluotettava”. Se on ”venyvä”; kaikki on suhteellista!

”koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja **heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt**” (Room.1:21).

(nettikuva)

(nettikuva)

3. Uskovan omatunto

”Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: ”Miehet, veljet, **minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti**” (Apt.23:1).

”Sentähden minä myös ahkeroin, **että minulla aina olisi loukkaamaton omatunto Jumalan ja ihmisten edessä**” (Apt.24:16).

”Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - **sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä** ” (Room.9:1).

”Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän **omantuntonomme todistus** siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa” (2. Kor.1:12).

”vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julkituomalla totuuden me **suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä**” (2. Kor.4:2).

”Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin **omissatunnoissanne meidät tunnette**” (2. Kor.5:11).

”Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä ja **hyvästä omastatunnosta** ja vilpittömästä uskosta” (1. Tim.1:5).

Minä kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen **puhtaalla omallatunnolla**” (2. Tim.1:3).

”Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että **meillä on hyvä omatunto**” (Hebr.13:18).

4. Omantunnon hoitaminen

”Onnellinen se ihminen, **joka aina on aralla tunnolla**; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa” (Snl.28:14).

”Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös **omantunnon tähden**” (Room.13:5).

”Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa ikäänkuin epäjumalille uhrattuna, ja **heidän omatuntonsa, joka on heikko, tahraantuu siitä**” (1. Kor.8:10).

”**säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon**, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet” (1. Tim.1:19).

”vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden **puhtaassa omassatunnossa**” (1. Tim.3:9).

”**pitäen hyvän omantunnon**, että ne, jotka parjaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä he teitä panettelevat” (1. Piet.3:16).

”kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhraisi itsensä viattomana Jumalalle, **puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!**” (Hebr.9:14).

”niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, **sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta** ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä” (Hebr.10:22).

5. Saastainen omatunto

”Kaikki me olimme kuin **saastaiset**, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskaudemme” (Jes.64:6).

”valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, **joiden omatunto on poltinraudalla merkitty**” (1. Tim.4:2).

”Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että **omatuntonsa on saastainen**” (Tiit.1:15).

VALHEPROFEETAT

Valheprofeetat esiintyvät Jumalan nimissä, mutta heillä ei ole viestiä Jumalalta. Heidän ”sisäinen äänensä” on oman sydämen ääni tai sitten – saatanan ääni:

”Mutta profeetta, joka julkeaa puhua minun nimessäni jotakin, jota minä en ole käskenyt hänen puhua, tahi puhuu muiden jumalien nimessä, sellainen profeetta kuoloon.’ Ja jos sinä ajattelet sydämässäsi: 'Mistä me tiedämme, mikä sana ei ole Herran puhetta?' niin huomaa: kun profeetta puhuu Herran nimessä, ja kun se, mitä hän on puhunut, **ei tapahdu eikä käy toteen**, niin sitä sanaa Herra ei ole puhunut; julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; **älä pelkää häntä**” (5. Moos.18:20-22).

”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä **itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi**. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen” (2.Kor.11:13-15).

Ja Herra sanoi: 'Kuka viekoittelisi Ahabin lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?' Mikä vastasi niin, mikä näin. Silloin tuli henki ja asettui Herran eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet'. Herra kysyi häneltä: 'Miten?' Hän vastasi: **'Minä menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettainsa suuhun'. Silloin Herra sanoi: 'Saat viekoitella, siihen sinä pystyt; mene ja tee niin'. Katso, nyt Herra on pannut valheen hengen kaikkien näiden sinun profeettaisi suuhun, sillä Herra on päättänyt sinun osaksesi onnettomuuden**” (1. Kun.22:20-23).

”Katso, sentähden minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka varastavat minun sanani toinen toiseltansa. Katso, minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka **ottavat sanansa omalta kieleltään**, mutta sanovat: 'Se on Herran sana'” (Jer.23:30,31).

”Minä en ole lähettänyt noita profeettoja, mutta silti he juoksevat. **Minä en ole puhunut heille, mutta kuitenkin he ennustavat**. Jos he olisivat seisoneet minun neuvottelussani, niin he julistaisivat minun sanani kansalleni ja kääntäisivät heidät pois heidän pahalta tieltään ja pahoista teoistansa” (Jer.23:21,22).

”Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskollisesti. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? sanoo Herra” (Jer.23:28).

”Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, **he ovat sielullisia**, henkeä heillä ei ole” (Juuda 19).